

Jana Coufalová - životopis

Paní Jana Coufalová, rozená Holubová, se narodila 31.1. 1952 v Havlíčkově Brodě rodičům Julii a Františku Holubovým. Dětství prožila v Uhelné Příbrami se čtyřmi sourozenci - bratry Pavlem, Petrem, Jaroslavem a se sestrou Alenou, kde rodina vlastnila hospodářství. Dodnes s láskou vzpomíná na krásné Vánoce, které prožila v kruhu své rodiny, na chvíle trávené v sokolovně, kam chodila cvičit, a také na všechny všední dny, kdy společně s rodiči a sourozenci pracovala v hospodářství. Rodiče nikdy nebyli v komunistické straně, ale byli věřící, což ovlivnilo Janinu budoucnost.

V šesti letech nastoupila do školy v Uhelné Příbrami. Na školu vzpomíná moc ráda. Učitelé byli přísní, ale všichni se měli rádi a pomáhali si. Začala se učit hrát na housle; dnes lituje, že brzy přestala cvičit a housle upadly v zapomnění.

Po absolvování základní školy se toužila vyučit kadeřnicí. V této době nyní sama poprvé poznala sílu komunistické strany - na školu se totiž nedostala kvůli náboženskému založení rodiny. Svého snu se proto musela vzdát. Podala si tedy přihlášku na učební obor zámečnick, ale protože přijímací zkouška dopadla velmi dobře, byla přijata na náročnější učební obor soustružník kovů do Chotěboře.

Okupace vojsk Varšavské smlouvy v srpnu 1968 zastihla Janu ve třetím ročníku. V rodné vesnici nikdo netušil, co se v Praze děje, Jana však na srpnové události vzpomíná jako na velký strach z toho, že opět přijde válka.

V roce 1969 se vyučila a začala pracovat. Práci dostala v Chotěbořských strojárnách. Vykonávala manuální práci na soustruhu. I zde pocítila na vlastní kůži to, že nevstoupila do komunistické strany například tehdy, když se rozdělovaly finanční odměny. Přesto nikdy nekývla a do strany nevstoupila. Zřejmě to byl odkaz jejího tatínka, který zažil znárodnění a ze dne na den přišel o celé hospodářství.

V roce 1969 se potkala se svým budoucím manželem Josefem Coufalem, který byl též soustružníkem. Vzali se v roce 1973. Svatbu měli na úradě i v kostele, hostinu doma. Svatební cesta se nekonala. První rok po svatbě bydleli s rodiči, potom se přestěhovali do Chotěboře. Postupně se jim narodili tři synové - nejstarší Milan v roce 1974, o tři roky později Radek a jako poslední nejmladší syn Libor v roce 1980.

V té době žila rodina již několik let v Chotěboři v bytě, oba rodiče pracovali, střídali se na směnách, aby mohli hlídat své děti. Jana s úsměvem vzpomíná na dobu, kdy byly nekonečné fronty běžnou součástí života, a také na prvomájové průvody, které její synové v pionýrských košilích často odstonali. Rudý karafiát si však do klopý kabátu nikdy nedala.

Rodina neskládala ruce v klín a snažila se trávit volné chvíle společně. Letní dovolené si rodiče s dětmi užívali na jejich oblíbeném Velkém Dárku, kde pravidelně stanovali. S třemi syny bylo stále veselo, kluci chvíli neposeděli a Jana se smíchem říká, že byla stálou návštěvnici chirurgické ambulance. V roce 1982 si manželé koupili auto, které využívali k návštěvám rodičů a podnikání rodinných výletů.

O listopadových událostech v roce 1989 hovoří Jana s tichým úsměvem. I tentokrát vzpomíná na rodiče, na maminku, která byla šťastná, protože své náboženské přesvědčení konečně nemusela skrývat.

V roce 2002 dostala Jana po 33 letech výpověď z důvodu nadbytečnosti. Následně si našla práci v Camoně v Chotěboři, kde byla velmi spokojená. Zůstala zde až do roku 2009, kdy v 57 letech odešla do důchodu.

Čas plynul jako voda a Jana se postupně dočkala čtyř vnoučat - Bány, Radka, Nikolky a nejmladšího Petříka.

Dnes Jana Coufalová žije spolu s manželem a synem Milanem v rodinném domku po Josefových rodičích v Hranicích u Malče, který si postupně opravili. Chovají králíky a slepice, mají krásnou, velkou zahradu a žijí spokojeně, těší se z vnoučat a každé chvíle, kterou život přinese. V dílně stojí soustruh, na kterém Josef dodnes pracuje.

Nikol Coufalová, Marie Pavlíčková, Anna Průchová
ZŠ a MŠ Ždírec nad Doubravou